

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

08 מאי 2020

לפני:

כב' השופט אלעד שביון

התובע:

יגאל קרביצנסקי
ע"י ב"כ עו"ד אברהם מוזס
עפ"י מינוי מטעם הלשכה לסיוע משפטי

הנתבעת:

אס.פי דיור בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד צפירי אוסטשינסקי

החלטה

רקע כללי:

1. בפניי בקשת הנתבעת לגילוי דוחות איכון לרכבים של הנתבעת בהם השתמש התובע במהלך עבודתו אצלה (להלן – הבקשה).
2. התובע הגיש כנגד הנתבעת תביעה במסגרתה עתר לקבלת זכויות עבודה שונות ובכלל זאת, פדיון חופשה שנתית, דמי הבראה, תמורת הודעה מוקדמת, הפרשי שכר, הפרשות לפנסיה, פיצויי פיטורים וגמול עבור עבודה בשעות נוספות. לעניין התביעה לגמול עבור עבודה בשעות נוספות ציין התובע, כי הוא הועסק כנהג במשך 6 ימים בשבוע, כאשר במשך השבוע עבד 4 שעות נוספות ובימי שישי שעתיים נוספות (סעיף 3 לכתב התביעה).
3. הנתבעת, חברת שליחויות, דחתה את טענות הנתבע. לגרסתה התובע עבד ככלל מהשעה 07:00 ועד לשעה 16:00 כאשר בכל יום בין השעות 09:00 ל-13:00 התובע שהה בביתו. פעילות זו לא הייתה מוסכמת וכלל לא הייתה ידועה לנתבעת עד אשר הדבר נודע לה במקרה מאיתוראן תקופה קצרה לפני סיום העבודה.
4. בתאריך 8.3.20 הגישה הנתבעת את הבקשה תוך שציינה, כי התובע הטעה אותה, השתמש ברכב לצרכיו הפרטיים ובמהלך יום העבודה שהה בביתו במקום לבצע עבודתו. בשעות אלו בהן לטענת הנתבעת התובע לא עבד, הוא קיבל שכר. בנסיבות אלו יש לגלות את דוחות האיכון המתייחסים לתקופה שמחודש 7/13 ועד לחודש 8/16.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

5. התובע הגיש ביום 25.3.20 תגובה במסגרתה טען, כי גילוי הדוחות יפגע בזכותו לפרטיות.

6. במסגרת תשובה שהגישה הנתבעת ביום 31.3.20 היא ציינה כי מדובר ברכבים שלה שהיו בשימוש התובע בתפקידו כעובד הנתבעת וכי טענת התובע בדבר פגיעה בזכויות הפרט שלו נפסדת, חסרת תום לב וחסרת שחר. תגובת התובע מחזקת את טענות ההגנה לפיהן התובע ביצע שימושים פרטיים ברכב הנתבעת במהלך שעות העבודה. בכוחם של דוחות האיכון להוכיח כי הנתבעת שילמה לתובע סכומי עתק בגין שעות רבות שבהן כלל לא עבד. ייתכן אף שהדוחות יקימו לנתבעת את העילה הנדרשת להגיש תביעה כנגד התובע. עוד ציינה הנתבעת, כי בהתאם לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 אין במתן דוחות האיכון על פי הוראות ביה"ד בגין רכבי הנתבעת כדי להטריד את התובע בצורה כזאת או אחרת ואין בכך כדי לפגוע בפרטיות התובע.

7. ביום 2.4.20 ניתנה החלטה במסגרתה נקבע כדלקמן:

1. "בטרם מתן החלטה תמציא המבקשת בתוך 10 ימים אישור בכתב חתום ע"י גב' צילה אויאר לפיו היא מסכימה לאמור בבקשה.
2. מעיון בנספחי ההודעה עולה, כי לא צורף אישור המתייחס לרכב מספר 7297063 (צורף אישור לרכב מספר 7297075). המבקשת תגיש בתוך 10 ימים הבהרה או אסמכתא לעניין רכב מספר 7297063.
3. עד לאותו מועד המבקשת תבהיר לגבי כל רכב באילו תקופות הוא היה בשימוש של התובע.
4. עיון – 24.4.20."

8. ביום 28.4.20 הוגש אישור מטעם גב' אויאר וצוין, כי כלי הרכב היו בשירות הנתבעת בכל השנים הרלבנטיות לתביעה והתובע נהג בהם.

9. ביום 4.5.20 הוגשה תגובה מטעם התובע לפיה יש לדחות את הבקשה במתכונתה שכן לא צורף תצהיר מטעם גב' אויאר וכי על הנתבעת לצרף מסמך חתום לפיו התובע הסכים מראש עם תחילת ההעסקה כי יבוצע מעקב ע"י איתוראן ברכב שירות שקיבל מטעם הנתבעת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

המסגרת הנורמטיבית:

10. תקנה 46(א) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 מסדירה את נושא הגילוי והעיון במסמכים וקובעת כדלקמן: "בית הדין או הרשם רשאי ליתן צו למסירת פרטים נוספים ולבקשת בעל דין אף לגילוי או לעיון במסמכים, אם היה סבור שיש צורך בכך כדי לאפשר דיון יעיל או כדי לחסוך בהוצאות".

11. תכליתה המרכזית של תקנה 46(א) היא להביא לחשיפת האמת ולעשיית צדק בהליך השיפוט, כמו גם לייעול הדיון על ידי ניהולו ב"קלפים גלויים" (ע"ע (ארצי) 482/05 שלומי משיח - בנק לאומי לישראל בע"מ (22.12.05)). במסגרת זו, "נקודת המוצא" היא "גילוי מרבי ורחב ככל האפשר של המידע הרלוונטי למחלוקת" (בג"ץ 844/06 אוניברסיטת חיפה - פרופ' אברהם עוז (14.5.08)).

12. בעניין אבנצ'יק (ע"ע 494/06 מדינת ישראל, נציבות המים - קלרק אבנצ'יק (28.3.07)) קבע בית הדין הארצי לעבודה כי השאלה הראשונה שיש לברר בעת דיון בבקשה לגילוי מסמכים היא שאלת הרלוונטיות של המסמכים המבוקשים להליך וזאת בהתבסס על מבחן כפול, צר ורחב.

ההיבט הצר (או תנאי הסף) - במסגרתו בוחן בית הדין אם קיימת זיקה ממשית בפועל בין הטענות שבבסיס הבקשה לגילוי מסמכים לבין טענותיו של המבקש בהליך העיקרי. ההיבט הרחב - במסגרתו על בית הדין להידרש לאינטרס הגילוי ומשקלו וכן להשלכותיו של גילוי המידע המבוקש או חסיונו, גם על הציבור ועל צדדים שלישיים.

13. ככל שמתקיים מבחן הרלבנטיות, על שני היבטיו, על ביה"ד להידרש לאיזון הראוי בין זכות הגילוי לבין זכויות ואינטרסים לגיטימיים המוכרים בהלכה כשוללים גילוי. במסגרת זו, יש לשקול האם קיימת דרך חלופית למיצוי זכויות המבקש, שלא על דרך הגילוי. זאת, תוך בחינת נסיבותיו של כל מקרה לגופו (רע"א Gerber 9322/07 Products Company - רנדי בע"מ (15.10.08)).

14. חרף חשיבות הליכי הגילוי והעיון לשם הנעת גלגלי הצדק, אין המדובר בזכות מוחלטת. ככל זכות דיונית או מהותית, גם זכות זו צריכה להיבחן באמצעות מלאכה שיפוטית של איזונים, אל מול ערכים ואינטרסים אחרים ובהתייחס לנסיבות המקרה (בג"ץ אברהם עוז).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

15. מלאכת האיזון נעשית על פי אמת המידה של מידתיות, כאשר שלבי הבדיקה משליכים זה על זה, היינו – ככל שהמסמך המבוקש רלוונטי יותר למחלוקות מושא ההליך וחיוני יותר לצורך גילוי האמת – ייתכן שהאינטרס לגלותו יגבר על אינטרסים אחרים מעורבים, ולהיפך (ע"ע (ארצי) 22749-09-10 **טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ - עיזבון המנוחה טלי אורן בלזר ז"ל** (27.1.11)).

16. משהמדובר במידע החוסה תחת הגנת הפרטיות יש חשיבות מיוחדת למלאכת האיזון שצריכה להיעשות בין הזכות לגילוי ועיון במידע בהליך משפטי לבין הזכות לפרטיות (דב"ע נ/26-3 – **אלפריח – המוסד לביטוח לאומי** פד"ע ל' 543). לעקרון זה משנה חשיבות משהמדובר בזכות לפרטיות של אחר. בית המשפט העליון קבע, כי במקרה בו המידע המבוקש הוא של צד שלישי, שאינו צד להתדיינות, ינתן צו המורה על גילוי מסמכים רק "בנסיבות נדירות ביותר" (ע"א 174/88 **גוזלן נ' קומפני פריזיאן דה פרטיסיפסיון פ"ד מב(1) 563**).

17. לסיכום וכאמור בע"ע (ארצי) 28222-05-10 **מכתשים מפעלים כימיים בע"מ - יהודה פלצ'י** (21.9.10) :

"בכל הנוגע לזכות לפרטיות של בעל דין, יש להעדיף, ככלל, את הערך של קיומו של הליך שיפוטי תקין ויעיל, הנערך ב'קלפים פתוחים'; בכל הנוגע לזכות לפרטיות של צדדים שלישיים יש ליתן משקל משמעותי לזכות לפרטיות...; אם וככל שהמדובר בבקשה לעיון וגילוי במסמכים הפוגעים בפרטיותם של צדדים שלישיים, על בית הדין למצות את השיקול בדבר חלופות אחרות...; לא נמצאו חלופות אחרות ונדרשת פגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים להליך, תצומצם הפגיעה בפרטיות להכרחי ולחיוני ביותר, כנדרש לצרכי המשפט וכעולה במדויק מטענות הצדדים ולא מעבר לכך; על בית הדין לבחון במשורה את הרלוונטיות של החומר הנדרש בהתייחס לצדדים שלישיים".

מן הכלל אל הפרט:

18. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בבקשה ובתגובות השונות, מצאתי לקבל את הבקשה. מדובר במסמכים רלבנטיים להליך שראוי שיהיו בפני ביה"ד בטרם מתן פסק דין בתיק. לנוכח המחלוקת בין הצדדים בעניין היקף שעות ההעסקה של התובע, לרבות לעניין תביעתו של התובע לגמול עבור עבודה בשעות נוספות, ברי כי לנתונים בדבר מיקומם של רכבי הנתבעת בהם השתמש התובע במהלך תקופת העסקתו רלבנטיות למחלוקות שבתיק.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

לעניין טענותיו של התובע לפגיעה בפרטיות ולקבלת מסמך חתום לפיו הסכים בתחילת העסקתו לביצוע מעקב באמצעות איתוראן, אציין כדלקמן:

לקבלת מסמך חתום המאשר הסכמה למעקב אין קשר לסוגיית גילוי מסמכים שכן בעניין גילוי מסמכים יש לשקול באופן פרטני את אינטרס הגילוי מול אינטרס הפרטיות.

לעניין טענת התובע לפגיעה בפרטיות אציין, כי כאמור בפס"ד מכתשים, בכל הנוגע לזכות לפרטיות של בעלי דין יש להעדיף ככלל את הערך של קיומו של הליך שיפוטי תקין ויעיל הנערך בקלפים פתוחים. המידע המבוקש מתייחס לבעלי הדין בהליך. גילוי בעניין מסמכיהם של בעלי דין רחב מגילוי מסמכי צדדים שלישיים, שאינם צדדים להליך (רע"א 8551/00 אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ה(2), 102). ההיגיון המונח ביסוד תפישה זו הינו כי עצם הגשת התביעה יש בה ויתור מכללא על טענה לפגיעה בפרטיות או בחיסיון.

לנוכח האמור ובהתאם להלכה שנקבעה בתיק ע"ע (ארצי) 40711-04-17 פישר תעשיות פרמצבטיות בע"מ – אברהם שטר, 4.3.18, מצאתי לאזן בין האינטרסים השונים על ידי כך שהנתונים יועברו קודם לתובע אשר יהא רשאי להשחיר את המידע העודף, כאמור בעניין פישר:

"השמטת מידע עודף מאפשרת גילוי חלקי של מידע מקום בו הגילוי הכולל והרחב פוגע פגיעה שאינה מידתית באינטרסים משפטיים הראויים להגנה לרבות הזכות לפרטיות. אולם, להשחרה צפויה להיות משמעות ראייתית, שכן משמעותה היא הודאה בכך שבעת זו לא היה המשיב במקום הקשור לעבודתו. בדרך זו רק המידע שהעובד בחר לגלותו יגיע לידי המעסיק, ויש בידו לסנן מסירת מידע עודף. נבקש לחדד כי אופן מסירת מידע זו תורמת למזעור הפגיעה בפרטיות, שכן ההנחה היא כי בשעות העבודה שווה העובד במקומות לצורך עבודתו ובמסגרת תפקידו שאינם מצויים בליבת הזכות לפרטיות כלפי המעסיק, וזהו המידע שעתיד המעסיק לקבל".

19. גילוי המסמכים כאמור, אף בשלב זה, לא יפגע בזכויות מי מהצדדים, שכן הם יוכלו להתייחס למסמכים במסגרת עדויות ראשיות בתחילת דיון ההוכחות וניתן יהיה לחקור את הצדדים בדבר הנתונים הכלולים בהם.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

20. בנסיבות אלו מצאתי להורות כדלקמן:

א. חברת איתוראן איתור ושליטה בע"מ (להלן – חברת איתוראן) תמציא לב"כ התובע (עו"ד אברהם מוזס) בתוך 20 ימים ממועד קבלת הצו שיוצא במקביל למתן החלטה זו דוחות איכון לרכבים שמספריהם 4210963, 4283573 ו-7297075 לתקופה שמחודש 7/13 ועד לחודש 8/16.

ב. הנתבעת תשא בעלות הנפקת הדוחות בהתאם לתעריף חברת איתוראן.

ג. ב"כ התובע ימסור לב"כ הנתבעת העתק מדוחות האיכון בתוך 20 ימים ממועד קבלתם מחברת איתוראן. על מנת להימנע מפגיעה בפרטיות התובע, התובע יהיה רשאי להשחיר בדוחות האיכון את כל הנתונים שעניינם עיסוקים של התובע, שאינם קשורים לעבודתו.

ד. ככל שמי מהצדדים יבקש להסתמך על המסמכים שיגולו במסגרת הליך ההוכחות, הוא יגיש העתק מהם לתיק ביה"ד עד 15 ימים לפני מועד הדיון.

ה. הצדדים יהיו רשאים להתייחס לדוחות האיכון במסגרת עדויות ראשיות משלימות בטרם חקירתם על תצהיריהם.

21. צו המופנה לחברת איתוראן יינתן במקביל למתן החלטה זו.

22. בהתחשב במועד בו הוגשה הבקשה (לאחר הגשת תצהירי הצדדים) ולמרות שהבקשה התקבלה, לא מצאתי ליתן צו להוצאות.

23. לנוכח המועדים שנקבעו בסעיף 20 לעיל, הדיון שנקבע ליום 19.5.20 יתקיים כדיון תזכורת במעמד הצדדים וב"כ וככל שהצדדים לא יגיעו להסכמות, ייקבע מועד דיון הוכחות, קרוב ככל שניתן, בהתאם ליומן ביה"ד.

ניתנה היום, י"ד אייר תש"פ, (08 מאי 2020), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אלעד שביון, שופט

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 57098-10-17

1
2

